

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko Ivanowi Gavanozovowi

(Sprawa C-852/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2014/41/UE – Europejski nakaz dochodzeniowy w sprawach karnych – Artykuł 14 – Skarga – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Brak środków odwoławczych w wydającym nakaz państwie członkowskim – Nakaz przeprowadzenia przeszukania, zajęcia i przesłuchania świadka w ramach wideokonferencji]

(2022/C 11/03)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Ivan Gavanozov

Sentencja

- 1) Artykuł 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych, rozpatrywany w związku z art. 24 ust. 7 tej dyrektywy i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego wydającego europejski nakaz dochodzeniowy, w którym nie przewidziano żadnego środka odwoławczego od wydania europejskiego nakazu dochodzeniowego dotyczącego dokonania przeszukania i zajęcia oraz przeprowadzenia przesłuchania świadka w ramach wideokonferencji.
- 2) Artykuł 6 dyrektywy 2014/41, rozpatrywany w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 4 ust. 3 TUE, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wydaniu przez właściwy organ państwa członkowskiego europejskiego nakazu dochodzeniowego dotyczącego dokonania przeszukania i zajęcia oraz przeprowadzenia przesłuchania świadka w ramach wideokonferencji, gdy w uregulowaniu tego państwa członkowskiego nie przewidziano żadnego środka odwoławczego od wydania takiego europejskiego nakazu dochodzeniowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 listopada 2021 r. – Autostrada Wielkopolska S.A./ Komisja Europejska, Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-933/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Pomoc państwa – Koncesja na płatną autostradę – Ustawa przewidująca zwolnienie niektórych pojazdów z opłat za przejazd – Rekompensata przyznana koncesjonariuszowi przez państwo członkowskie z tytułu utraty przychodów – Wirtualna opłata za przejazd – Rekompensata uznana przez Komisję Europejską za nadmierną i za zawierającą w sobie pomoc – Decyzja Komisji stwierdzająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Prawa procesowe beneficjenta pomocy – Obowiązek zachowania przez Komisję szczególnej staranności – Pojęcie „pomocy państwa” – Korzyść – Spodziewana poprawa sytuacji finansowej koncesjonariusza – Kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej – Przeinaczenie dowodów – Brak uzasadnienia – Przeinaczenie treści spornej decyzji – Zastąpienie uzasadnienia innym uzasadnieniem – Odwrócenie ciężaru dowodu – Naruszenie zasady pierwszeństwa prawa Unii – Kontrola sądowa, jakiej ma dokonać Sąd – Obowiązki i ograniczenia]

(2022/C 11/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Autostrada Wielkopolska S.A. (przedstawiciele: O. Geiss, Rechtsanwalt, i T. Siakka, dikigoros)